

מקור המאמר בזהר פרשת ויקהל דף רד ע"ב
אבידת הנפש במוצאי שבת

**כְּתִיב וַיִּנְפֹשׁ, וְאוֹקְמוּהָ וְוִי נֶפֶשׁ דְּאַבְדַּת וְשִׁפִּיר
אִיהוּ. אֲבָל אִי הָכִי וְוִי גּוֹפָא אֲצַטְרִיךְ
לְמִימַר, דְּמַנִּיהַ אַבְדַּת נֶפֶשׁ. אֲבָל רְזָא דְמַלְהָ, בְּבַר
נֶשׁ אִית נֶפֶשׁ, דְּנִטְלָא וּמְשִׁיךְ לְגַבִּיהַ לְהֵאִי רוּחָא
מֵעַרְב שַׁבַּת. וְהֵהוּא רוּחָא שְׂרִיָא בְּגוּוֹה דְהֵהִיא
נֶפֶשׁ, וְדִיִּירָא בָּהּ כָּל יוֹמָא דְשַׁבְּתָא. וּכְדִין, הֵהוּא
נֶפֶשׁ, יִתִּירָה בְּרַבּוּיָא וְתוֹעֵלְתָא יִתִּיר מִמָּה דְהָוָה.
וְעַל דָּא תְּנִינָן, כָּל נֶפְשָׁאן דִּישְׂרָאֵל מִתְּעַטְרָן
בְּיוֹמָא דְשַׁבְּתָא, וְעַטְרָא דְלֵהוֹן, דְשְׂרִיָא הֵאִי
רוּחָא בְּגוּוֹיִיהוּ.**

**כְּתוּב וַיִּנְפֹשׁ, וּפְרִשׁוּהָ - וְיִ
נֶפֶשׁ שְׂאֲבָדָה, וַיִּפֶּה הוּא.
אֲבָל אִם כָּךְ, וְיִ לְגוּף הָיָה
צָרִיךְ לֹמַר, שְׂמִמְנֹו אֲבָדָה
נֶפֶשׁ! אֲבָל סוּד הַדְּבָר -
בְּאָדָם יֵשׁ נֶפֶשׁ שְׂנוּטְלָת
וּמוֹשְׁכַת אֵלָיו אֶת הָרוּחַ הַזֶּה
מֵעַרְב שַׁבַּת, וְאוֹתָהּ הָרוּחַ
שְׂרוּיָה בְּתוֹךְ אוֹתָהּ הַנֶּפֶשׁ
וְדָרָה בָּהּ כָּל יוֹם הַשַּׁבָּת, וְאִז
אוֹתָהּ נֶפֶשׁ יִתְרָה הִיא בְּרַבּוּיָא
וְתוֹעֵלְתָא יוֹתֵר מִמָּה שְׂהִיתָה.
וְעַל זֶה שְׂנִינֹו, כָּל נֶפְשׁוֹת
יִשְׂרָאֵל מִתְּעַטְרוֹת בְּיוֹם
הַשַּׁבָּת, וְהַעֲטָרָה שְׁלָהֶם, שְׂשׁוּרָה הָרוּחַ הַזֶּה בְּתוֹכֶם.**

ספר אור הזהר (עמוד 358)

הו' ספר הזהר הקדוש והאר"י זכרונו לברכה כל דבריהם מקבלים איש מפי איש עד משה רבינו עליו השלום, מה שחדשו בהם היה ברוח הקדש במדרגה גבוהה מאד, ומחוקין ומקיימין מאד את אמונתנו הקדושה

ספר הזהר הקדוש והאר"י זכרונו לברכה שחברו הרשב"י ותבריא זכרונם לברכה ברוח הקדש ועל פי אליהו זכרונו לברכה, כל דבריהם מקבלים איש מפי איש עד משה רבינו עליו השלום. ומה שחדשו בהם היה ברוח הקדש במדרגה גבוהה מאד, ומחוקין ומקיימין מאד את אמונתנו הקדושה שהתחילה מאברהם אבינו עליו השלום וכו', ומזרזים מאד לקיים תורת משה בכל פרטיה ודקדוקיה, ולהבדיל ספרי החקירה הם בהפך מכל זה כידוע ומפרסם, אשרי מי שאינו מטעה את עצמו בהם, ובוחר באמת לאמתו.

(ספר חיי מוהר"ן מברסלב אות תח, תכן דבריו)
מי שמשים עינו ולבו היטב על כל דברי התורה שבכתב ובעל פה, בכל ספרי תנ"ך וש"ס ומדרשים וספרי הזהר הקדוש וכתבי האר"י זכרונו לברכה וספרי הצדיקים אמתיים שבדורנו, כלם יעידון ויגידון כי השם אחד ושמו אחד.

... וכן כל החדושים הנפלאים והנוראים שגלו גדולי הצדיקים בני עליה כלם יעידון ויגידון ומגליון אלקותו יתברך לכל החפץ באמת, כי כל מודה על האמת יבין ויראה בעיני שכלו שאי אפשר לשכל אנושי לגלות חדושים כאלה בשום אופן, כי אם מאת השם צבאות יצאו, והוא יתברך בחסדו הופיע עליהם והודיעם כל הנפלאות והנוראות האלה. נמצא, שהתורה הוא עדות על אלקותו יתברך, על בן נקראת התורה "עדות".

(ספר לקוטי הלכות פסח הלכה ט)